

Υπόθεση C-723/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία κατάθεσης:

29 Δεκεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesgerichtshof (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

17 Δεκεμβρίου 2020

Αναιρεσείουσα:

Galapagos BidCo. S.a.r.l.

Αναιρεσίβλητοι:

DE, υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Galapagos S.A.

Hauck Aufhäuser Fund Services S.A.

Prime Capital S.A.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 όσον αφορά την αρμοδιότητα για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας και το κέντρο των κύριων συμφερόντων σε περίπτωση μεταφοράς του τόπου της κεντρικής διοίκησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ιδίως:

Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2015, L 141,

σ. 19, και διορθωτικό ΕΕ 2016, L 349, σ. 6) (στο εξής: κανονισμός περί αφερεγγυότητας)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ 2000, L 160, σ. 1, ο οποίος καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 στις 25 Ιουνίου 2017 (στο εξής: κανονισμός του 2000 περί αφερεγγυότητας)

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 την έννοια ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων οφειλέτριας εταιρίας με καταστατική έδρα σε κράτος μέλος δεν βρίσκεται σε δεύτερο κράτος μέλος στο οποίο έχει την κεντρική διοίκησή της, όπως αυτός προσδιορίζεται από παράγοντες αντικειμενικούς και αναγνωρίσιμους από τρίτους, σε περίπτωση κατά την οποία η οφειλέτρια εταιρία, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, μετέφερε τον τόπο αυτόν της κεντρικής της διοίκησης από τρίτο κράτος μέλος στο δεύτερο κράτος μέλος, ενόσω είχε κατατεθεί στο τρίτο κράτος μέλος αίτηση για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, χωρίς να έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση επ' αυτής;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 την έννοια:
 - α) ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη κατά την υποβολή αίτησης για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εξακολουθούν να έχουν διεθνή δικαιοδοσία ως προς την έκδοση απόφασης περί ενάρξεως της εν λόγω διαδικασίας όταν ο οφειλέτης μεταφέρει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μετά την υποβολή της αίτησης, αλλά πριν από την έκδοση απόφασης περί ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, και
 - β) ότι η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους που εξακολουθεί να υφίσταται κατά τα ανωτέρω αποκλείει τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους σχετικά με νέες αιτήσεις για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας οι οποίες κατατίθενται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους μετά τη μεταφορά του κέντρου των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη σε αυτό το κράτος μέλος;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 126 της συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και

την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2020, L 29, σ. 7) (στο εξής: συμφωνία για την αποχώρηση)

Άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Insolvenzordnung (γερμανικός πτωχευτικός κώδικας, στο εξής: InsO)

Zivilprozessordnung (γερμανικός κώδικας πολιτικής δικονομίας, στο εξής: ZPO)

Τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης

- 1 Η υπό κρίση υπόθεση έχει ως αντικείμενο διαδικασία αφερεγγυότητας σχετική με την περιουσία της Galapagos S.A. (στο εξής: οφειλέτρια), εταιρίας χαρτοφυλακίου που ιδρύθηκε τον Απρίλιο του 2014, είναι εγγεγραμμένη στο εμπορικό μητρώο του Λουξεμβούργου και έχει την καταστατική της έδρα στο Λουξεμβούργο (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου). Η οφειλέτρια δεν απασχολεί κανέναν εργαζόμενο.
- 2 Τον Ιούνιο του 2019 η οφειλέτρια είχε την πρόθεση να μεταφέρει την πραγματική της έδρα στην Αγγλία. Στις 22 Αυγούστου 2019 οι διοικητές της υπέβαλαν αίτηση ενώπιον δικαστηρίου του Ηνωμένου Βασιλείου (στο εξής: High Court) για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικά με την περιουσία της οφειλέτριας.
- 3 Οι διοικητές αντικαταστάθηκαν την επόμενη ημέρα από νέο διοικητή, ο οποίος άνοιξε για λογαριασμό της οφειλέτριας γραφεία στο Ντίσελντορφ από όπου ασκούσε τα καθήκοντά του. Η οφειλέτρια δεν παραιτήθηκε από την αίτηση ενώπιον του High Court για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, αλλά η διαδικασία συνεχίστηκε ως συλλογική διαδικασία ικανοποίησης πιστωτών. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση σχετικά με την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η αίτηση ενώπιον του High Court δεν έχει κριθεί ακόμη τελεσιδίκως.
- 4 Κατόπιν αίτησης της οφειλέτριας ενώπιον του Amtsgericht Düsseldorf (ειρηνοδικείου Ντίσελντορφ, Γερμανία), ως πτωχευτικού δικαστηρίου (στο εξής: πτωχευτικό δικαστήριο) στις 23 Αυγούστου 2019 για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαστήριο αυτό διέταξε, με αυθημερόν απόφαση, ασφαλιστικά μέτρα και όρισε τον αναιρεσίβλητο DE ως προσωρινό σύνδικο. Στις 25 Αυγούστου 2019 γνωστοποιήθηκε στην κεφαλαιαγορά και τους ομολογιούχους δανειστές η μεταφορά της έδρας της διοίκησης στο Ντίσελντορφ. Κατόπιν άσκησης ενδίκου μέσου από τους πιστωτές, το Amtsgericht Düsseldorf (ειρηνοδικείο Ντίσελντορφ), ανακάλεσε την απόφασή του στις 6 Σεπτεμβρίου 2019 λόγω έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας και απέρριψε την αίτηση [της οφειλέτριας] ως απαράδεκτη.

- 5 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2019, οι λοιπές αναιρεσίβλητες, ήτοι η Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. και η Prime Capital S.A., υπέβαλαν ως πιστώτριες αίτηση ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικά με την περιουσία της οφειλέτριας. Κατόπιν της αίτησης αυτής, το πτωχευτικό δικαστήριο διέταξε, με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2019, ασφαλιστικά μέτρα και όρισε τον DE ως προσωρινό σύνδικο. Θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία του στο γεγονός ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας βρισκόταν στο Ντίσελντορφ.
- 6 Κατά της απόφασης αυτής του πτωχευτικού δικαστηρίου η αναιρεσείουσα, η οποία τυγχάνει θυγατρική της οφειλέτριας, άσκησε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Landgericht (πρωτοδικείου, στο εξής: Landgericht). Αμφισβήτησε τη διεθνή δικαιοδοσία και προέβαλε ότι η έδρα της διοίκησης της οφειλέτριας είχε μεταφερθεί στην Αγγλία τον Ιούνιο του 2019. Με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2019, το Landgericht απέρριψε την έφεση.
- 7 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως η αναιρεσείουσα ζητεί την εξαφάνιση της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου και την απόρριψη της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

- 8 Η ευδοκίμηση της αίτησης αναίρεσης εξαρτάται από την ερμηνεία των Συνθηκών στην οποία θα προβεί το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) με απόφασή του.

Πρώτο προδικαστικό ερώτημα

- 9 Η ευδοκίμηση της αίτησης αναίρεσης εξαρτάται από την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας.
- 10 Η αίτηση αναίρεσης είναι παραδεκτή.
- 11 Το πτωχευτικό δικαστήριο έκρινε ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία δεδομένου ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων (centre of main interests, εν συντομία: COMI) της οφειλέτριας βρισκόταν στη Γερμανία. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη. Όπως επιβεβαίωσε το Landgericht, στις 9 Σεπτεμβρίου 2019 το κέντρο αυτό βρισκόταν στη Γερμανία.
- 12 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης σε κάποιο από τα προδικαστικά ερωτήματα, η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης θα πρέπει να γίνει δεκτή. Για να δοθεί απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, είναι κρίσιμο το αν τα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά στηρίζουν την υπόθεση ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας βρίσκεται στη Γερμανία.

- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, το κέντρο των κύριων συμφερόντων θα πρέπει να αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι τόπος επαληθεύσιμος από τους τρίτους. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό, η οφειλέτρια είχε, στις αρχές Σεπτεμβρίου 2019, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της στη Γερμανία.
- 14 Ανακύπτει το ζήτημα αν πρέπει να επιβάλλονται ειδικές απαιτήσεις για τον προσδιορισμό του κέντρου των κύριων συμφερόντων οφειλέτριας εταιρίας, προκειμένου να αποτρέπονται καταχρηστικές συμπεριφορές σε περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης.
- 15 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 5, 29 και 30 του νυν ισχύοντος κανονισμού περί αφερεγγυότητας περιέχουν επεξηγήσεις σχετικά με την αποτροπή της καταχρηστικής «άγρας δικαστηρίου» (forum shopping). Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας περιέχει σαφή ορισμό του κέντρου των κύριων συμφερόντων, καθώς και αντίστοιχους κανόνες περί τεκμηρίων.
- 16 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η μεταφορά δικαιοδοσίας από το αρχικώς επιληφθέν δικαστήριο σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους αντιβαίνει προς τους σκοπούς του κανονισμού περί αφερεγγυότητας όταν ο οφειλέτης έχει μεταφέρει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του κατόπιν της υποβολής της αίτησης κίνησης της διαδικασίας, αλλά πριν από τη σχετική απόφαση (βλ. απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2006, Staubitz-Schreiber, C-1/04, EU:C:2006:39, σκέψεις 22 επ.).
- 17 Δεν προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου αν από τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας μπορούν να συναχθούν, επιπλέον, ειδικές απαιτήσεις για την αποτροπή της καταχρηστικής «άγρας δικαστηρίου» (forum shopping), οι οποίες πρέπει να ικανοποιούνται προκειμένου η μεταφορά του τόπου της κεντρικής διοίκησης να θεωρείται κρίσιμη όσον αφορά τη μεταφορά του κέντρου των κύριων συμφερόντων.
- 18 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της λέξεως «συνήθως» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι το κέντρο των κύριων συμφερόντων μόνον ο τόπος στον οποίο η οφειλέτρια εταιρία είχε την έδρα της ή «ασκούσε τη διοίκηση των συμφερόντων της» για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Το στοιχείο της συνήθους διοίκησης προϋποθέτει επαρκή σταθερότητα και δεν υφίσταται όταν η αλλαγή της έδρας της διοίκησης πραγματοποιείται ταυτόχρονα με την υποβολή αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι αναιρεσίβλητοι αντιτάσσουν ότι η προϋπόθεση της συνήθους διοίκησης πληρούται όταν η διοίκηση έχει μόνιμο χαρακτήρα.

- 19 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης του Δικαστηρίου στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, θα πρέπει να γίνει δεκτό στην υπό κρίση υπόθεση ότι η οφειλέτρια δεν μπορούσε να μεταφέρει το κέντρο των κύριων συμφερόντων της στη Γερμανία μετά τις 22 Αυγούστου 2019.
- 20 Στο πλαίσιο της προκείμενης διαδικασίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο τόπος της κεντρικής διοίκησης της οφειλέτριας βρισκόταν στις 22 Αυγούστου 2019 στην Αγγλία. Τούτο σημαίνει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ότι, όταν η οφειλέτρια εταιρία υπέβαλε αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας αφορώσα την περιουσία της ενώπιον του αγγλικού High Court, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της βρισκόταν στην Αγγλία και, για τον λόγο αυτό, το High Court είχε διεθνή δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας.

– *Δεύτερο προδικαστικό ερώτημα*

- 21 Από την απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα εξαρτάται αν το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας που βρισκόταν στις αρχές Σεπτεμβρίου 2019 στη Γερμανία οδηγεί, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, στη διεθνή δικαιοδοσία των γερμανικών δικαστηρίων ως προς την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- 22 Η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους ως προς την έκδοση απόφασης περί της ενάρξεως της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα μπορούσε να εξακολουθεί να υφίσταται (*perpetuatio fori*) όταν ο οφειλέτης μεταφέρει μεν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μετά την υποβολή της αίτησης, αλλά πριν από την έκδοση απόφασης περί ενάρξεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Αυτό το ζήτημα αφορά το πρώτο σκέλος του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος.
- 23 Όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού του 2000 περί αφερεγγυότητας, το Δικαστήριο έχει δώσει απάντηση σε αυτό το σκέλος του προδικαστικού ερωτήματος, κρίνοντας ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διεθνής δικαιοδοσία εξακολουθεί να υφίσταται, μεταξύ άλλων, προκειμένου να αποτρέπεται η καταχρηστική «άγρα δικαστηρίου» (*forum shopping*) (βλ. απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2006, *Staubitz-Schreiber*, C-1/04, EU:C:2006:39, σκέψη 25). Λαμβανομένης υπόψη της αναδιτύπωσης του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, ανακύπτει το ζήτημα αν το Δικαστήριο εμμένει στην έως τώρα νομολογία του και ως προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας.
- 24 Αν εξακολουθεί να υφίσταται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους ως προς την έκδοση απόφασης περί της ενάρξεως της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, τότε ενδεχομένως αποκλείεται η δικαιοδοσία των δικαστηρίων

άλλου κράτους μέλους. Αυτό αφορά το δεύτερο σκέλος του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος.

- 25 Ο κανονισμός περί αφερεγγυότητας στηρίζεται στην παραδοχή ότι υφίσταται μόνο μία κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας (βλ. άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας). Η απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεσμεύει όλα τα άλλα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού περί αφερεγγυότητας. Επομένως, η διεθνής δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας είναι αποκλειστική.
- 26 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το δικαστήριο κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο τελευταίος υποβάλλει αίτηση κίνησης της διαδικασίας αφερεγγυότητας εξακολουθεί να έχει δικαιοδοσία κινήσεως της εν λόγω διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού του 2000 περί αφερεγγυότητας στην περίπτωση κατά την οποία ο εν λόγω οφειλέτης μεταφέρει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μετά την υποβολή της αίτησης, αλλά πριν από την κίνηση της διαδικασίας. Η μεταφορά δικαιοδοσίας από το αρχικώς επιληφθέν δικαστήριο σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους θα αντιβαίνει προς τους σκοπούς του κανονισμού (βλ. απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2006, *Staubitz-Schreiber*, C-1/04, EU:C:2006:39, σκέψη 29).
- 27 Στο πλαίσιο αυτό ανακύπτει το ζήτημα αν η δικαιοδοσία του αρχικώς επιληφθέντος δικαστηρίου η οποία εξακολουθεί να υφίσταται αποκλείει τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους σχετικά με νέες αιτήσεις. Σε αντίθετη περίπτωση, το δικαστήριο που επελήφθη μεταγενέστερα θα μπορούσε να κινήσει την κύρια διαδικασία, δεσμεύοντας το αρχικώς επιληφθέν δικαστήριο, με συνέπεια το δικαστήριο αυτό να μην μπορεί πλέον να κινήσει κύρια διαδικασία. Επομένως, η διατήρηση της αποκλειστικής διεθνούς δικαιοδοσίας θα μπορούσε να καταστεί άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 28 Στην προκείμενη υπόθεση, η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας που υποβλήθηκε ενώπιον του αγγλικού High Court προηγήθηκε εκείνης που υποβλήθηκε ενώπιον του Amtsgericht Düsseldorf (ειρηνοδικείου Ντίσελντορφ). Δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας βρισκόταν στην Αγγλία, το Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) κρίνει ότι το High Court είχε διεθνή δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού περί αφερεγγυότητας.
- 29 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 126 της συμφωνίας για την αποχώρηση, προβλέπεται μεταβατική περίοδος, η ημερομηνία λήξης της οποίας είναι η 31η Δεκεμβρίου 2020. Από το άρθρο 127, παράγραφος 1, πρώτο

εδάφιο της συμφωνίας για την αποχώρηση προκύπτει ότι ο κανονισμός περί αφερεγγυότητας συνεχίζει να εφαρμόζεται για το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ